

enskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat .

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) – d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.

For »ikke-fysiske personer«, d.v.s. selskaber m.v., anvendes bestemmelsen i stk. 3. En sådan person, som er fuldt skattepligtig i begge stater, skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste indvundet af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted hvorfra foretagendet ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Desuden omfatter udtrykket en lagerbygning eller anden bygning, der fungerer som salgssted. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejder udgør dog først et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder, jfr. stk. 3.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 5 og stk. 6 behandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Det samme vil være tilfældet, hvis repræsentanten fører et lager, som tilhører foretagendet, hvorfra han regelmæssigt sælger varer i foretagendets navn.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Definitionen af fast ejendom omfatter

også rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af naturressourcer.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, med mindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. International transport

Artiklen bestemmer i stk. 1, at fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfarts-selskabet er hjemmehørende.

Ud over fortjeneste ved drift af skibe og fly omfatter bestemmelsen efter stk. 2 også indkomst ved udleje af skibe og fly på bare-boat basis og fortjeneste ved brug, rådighedsstilling og udleje af containere, når sådanne aktiviteter er knyttet til driften af skibe og fly i international trafik. Herved sikres især, at danske rederiers fortjeneste ved containertrafik eller containerudleje kun kan beskattes i Danmark.

Endelig er i stk. 3 og stk. 4 optaget bestemmelser, hvorefter konsortier m.v. også er omfattet. Bestemmelsen har betydning for SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmaessige vilkår.

Artikel 10. Udbytte

Kildestaten kan efter bestemmelserne i stk. 1 og 2 højst beskatte udbyttet med 5% i moder/datterselskabsforhold og 15% i andre tilfælde, når den retmæssige ejer af udbytteerne er hjemmehørende i den anden stat. Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.